

کودکان قربانی سرگرمی والدین

جذابترین قسمت از فضای مجازی، رسانه‌های اجتماعی آن است. چرا که تمامی سازمان‌ها، موسسات و... و افراد در سراسر جهان در این رسانه‌ها حضور دارند.

جذابترین قسمت از فضای مجازی، رسانه‌های اجتماعی آن است. چرا که تمامی سازمان‌ها، موسسات و... و افراد در سراسر جهان در این رسانه‌ها حضور دارند. این رسانه‌ها با فراگیر شدن گوشی‌های همراه و تبلت، به مراتب فراتر از گذشته گشته‌اند و دایره بزرگتری را دربر گرفته‌اند. کاربران مختلف در سطوح گوناگون سنی و فرهنگی، و با علایق و سلیقه‌های مختلف، و دلایل و نیازهای گوناگون طیف گسترده‌ای از مطالب را تولید و بازنشر می‌کنند. در نتیجه استفاده و وابستگی به این گونه شبکه‌ها روز به روز افزون‌تر می‌شود به گونه‌ای که امروزه این پدیده بخشی از سبک و زندگی فردی و جمعی افراد و جوامع مختلف شده است. مردم از طریق این شبکه‌ها از اخبار و حوادث مختلف در سراسر جهان با خبر می‌شوند.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از روزنامه قانون، با ملیت‌های مختلف جهان ارتباط برقرار کرده و تبادل نظر می‌نمایند. آنها عکس‌ها، فیلم‌ها و پیام‌های خود را با سرعتی باور نکردنی به دورترین نقاط خاک می‌فرستند و به این ترتیب فاصله‌ها را از میان بر می‌دارند. اما این شبکه‌ها در کنار تاثیرات مثبتی که برای افراد مختلف دارند تاثیرات منفی و گاه مخربی نیز برای آنان داشته‌اند. یکی از آنها کم شدن ارتباط رویا رویی افراد است. چرا این دسته به جای دیدارهای فیزیکی ترجیح می‌دهند به صورت آنلاین و از طریق کامنت با دوستان و آشنایان خود ارتباط برقرار کنند. کمتر با اعضای خانواده صحبت می‌کنند و همچنین هنگامی که در کنار آنها هستند کارها و فعالیت‌های خود را از طریق ابزارهای ارتباطی پی‌گیری می‌کنند. به طوری که بخش اعظمی از زمان و فرصت خود را در شبانه روز با مرور این رسانه‌ها می‌گذرانند و رفته رفته از همه چیز و همه کس بریده می‌شوند. این شبکه‌ها باعث تغییرات بنیادین در نگاه و رفتار و حتی زبان آنها می‌شوند و بر فرهنگ آنان تاثیر عمیق می‌گذارند.

استفاده بیش از اندازه از این شبکه‌ها رفته رفته نوعی اعتیاد به همراه می‌آورد که به آن اعتیاد شبکه‌های اجتماعی (SocialMediaAddiction) می‌گویند. این اعتیاد در نوع خود افرادی را شامل می‌شود که در وضعیت پست‌های ارسالی‌شان اعدادی همچون 200 هزار پست دیده می‌شود. این افراد دیگر نمی‌توانند با اطرافیان خود حتی خانواده‌شان ارتباط برقرار کنند. این افراد دچار افسردگی، گوشه‌گیری و تمایل به دوری از اجتماع می‌شوند. ارتباطات شکل گرفته بر بستر رسانه‌هایی همچون شبکه‌های اجتماعی فاقد احساس و روح حاکم بر تعاملات انسان در جهان واقعی است، در نتیجه روابط و احساسات افراد به مرور زمان به سردی می‌گراید. مادر یا پدر نسبت به فرزندان خود بی‌تفاوت می‌شوند. در کنار آنها هستند اما در واقع تنها حضور فیزیکی دارند. قلب و اندیشه‌شان با آنها نیست. نسبت به امورشان بی‌توجه می‌شوند، به احساسات آنها پاسخ نمی‌دهند و این‌گونه بین آنها رابطه‌ای سرد به وجود می‌آید. کودک احساس تنهایی می‌کند، از تحصیل باز می‌ماند و به نوعی سرخورده می‌شود. معتادان شبکه‌های اجتماعی همچون سایر معتادان اینترنتی صبر کمی داشته و همان‌طور که مشکلات فنی، تاخیر در به روزرسانی و سرعت کم ارتباط را تحمل نمی‌کنند در زندگی واقعی نیز عجول‌تر و کم حوصله‌تر می‌شوند. در شبکه‌های اجتماعی آفتاب غروب نمی‌کند لذا کاربران آنها اغلب از خواب شبانه خود زده و در روز بهره‌وری کمتری دارند. آنها در پاسخگویی به سوالات کودکان از خود بی‌حوصلگی نشان می‌دهند. لذا این کودکان گوشه‌گیر و کم حرف می‌شوند و رفته رفته به خود پناه آورده و از والدین‌شان دور می‌شوند.

این کودکان قربانی سرگرمی‌های والدین خود می‌شوند. به تازگی در یک مطالعه دانشگاهی، روی رفتار والدین هنگام صرف غذا همراه با خانواده در رستوران بررسی شده است. نتایج این مطالعه که توسط مرکز پزشکی بوستون آمریکا انجام شده، نشان می‌دهد که حداقل 70 درصد والدین در طول هر وعده غذایی، دست کم یک بار از تلفن همراه‌شان استفاده می‌کنند. ضمن آنکه بیش از 15 درصد آنها تلفن همراه خود را در پایان وعده غذایی چک کردند، در حالی که هنوز کودکان ایشان در حال غذا خوردن بودند. این تحقیق همچنین به آشفتگی و اضطرابی که کودکان بر اثر این رفتار والدین دچار می‌شوند، اشاره کرده است، چرا کودکان با مشاهده این رفتار از والدین‌شان، می‌خواهند بدانند که چه اتفاقی افتاده است که آنها نسبت به رسیدگی به آنان بی‌تفاوت شده‌اند.

کمی تامل نشان می‌دهد که استفاده غلط و وافر از هر چیز علی‌رغم مفید بودنش می‌تواند لطمات و صدمات جبران ناپذیری بر زندگی و روابط ما وارد کند.